

کربلا والا مسافر

دلِ زہرا علی والا نبی والا مسافر کربلا والا
 سخی داتا میرا مولا میرا آقا مسافر کربلا والا
 چلا تنہا لیئے کنبہ علم لے کر خدا والا مسافر کربلا والا

کربلا والا مسافر کربلا والا مسافر

جیویں اُجڑا ہے کربل وچ ایویں اُجڑے نا کوئی شالا
 ہوا پامال جس طرح نہ ہو پامال کوئی مولا

لٹا ایویں ہے جنگل وچ مسافر کربلا والا
 تھیا پامال مقتل وچ مسافر کربلا والا
 ہے نازاں نال بہوں اوکھا جنوں زہرا نے ہے پالا

جگر زخمی ہے دل زخمی مسافر کربلا والا
 کمر خم ہوگئی جس کی مسافر کربلا والا
 نہ سنبھلا آکے میداں میں گرا غش کھا کے میداں میں

تھا کتنا حوصلے والا مسافر کربلا والا

281

ریا بھوں دیر تیراں تے مسافر کربلا والا
 پیا بے دفن ریتاں تے مسافر کربلا والا
 ستم کیتا مسافر دا ہر اک خیمہ جلا ڈالا

لڑا نو لاکھ تیروں سے مسافر کربلا والا
 ہوا محروم بچوں سے مسافر کربلا والا
 جدا غازی ہوا جس کا، جو تنہا ایک لشکر تھا
 جو تھا مشک و علم والا مسافر کربلا والا

جیڑا سرور دا چین ہائی مسافر کربلا والا
 تے ناں جیندا حسین ہائی مسافر کربلا والا
 اوکوں ذبح کیا امت نسب جیندا ہئی اعلیٰ

جو آیا رن میں جھولے سے مسافر کربلا والا
 بجھا کے پیاس تیروں سے مسافر کربلا والا
 ہنسا تیر ستم کھا کر وہ پیاسا وہ علی اصغر
 ہوا قربان بابا پر مسافر کربلا والا

سہارا بس اے بھینڑی دا مسافر کربلا والا
 ولے خیمے دے وچ جیندا مسافر کربلا والا
 علی دی دھی ہاں کر مینڈی دعا منظور رب شالا

چھپا تیروں کے اندر تھا مسافر کربلا والا
 بہن نے دور سے دیکھا مسافر کربلا والا
 نجف کی شاہ زادی نے ، ہماری آقا زادی نے
 کہا مارا گیا بھیا مسافر کربلا والا

لکھے حسنینؑ اے کیوں مسافر کربلا والا
 تھیا تقسیم ہے جیویں مسافر کربلا والا
 بکھر ویندی ہے جاء جاء تے جیویں تسبیح دی کوئی مالا

عطا ریحانؑ کرتا ہے مسافر کربلا والا
 طلب جو کوئی کرتا ہے مسافر کربلا والا
 ہر اک کو رزق ماتم کا ، سخی ہے دونوں عالم کا
 عزاداروں کا ہے مولاً مسافر کربلا والا